

In de vorige raadsperiode deed het CDA een voorstel om het parkeren van de auto in de avonduren gratis te maken. Dat lag politiek gevoelig bij de coalitiepartijen, waaronder mijn eigen partij Leefbaar Almere. In de maanden voorafgaand waren we bezig geweest om met een voorstel te komen over betaald parkeren en dat was met hangen en wurgen gelukt. Je raadt het al: het CDA zat toen in de oppositie en het leek er op dat ze ons in een nare klem had zitten. In mijn beleving was dat ook het enig doel.

Ik liep in die tijd een soort stage. Marcel Bakker had mij gevraagd of ik interesse had om lid te worden en eventueel deel te nemen aan de verkiezingen van 2006. Van buitenaf leek het me wel wat. Ik discussieerde veel met mijn vriend en toen raadslid René van Gellekom en met een vriendenclubje maakte ik een politieke website. De interesse was er wel, maar ik wilde de tijd nemen om aan Leefbaar te wennen en andersom. Daardoor zat ik, nog als relatief buitenstaander, bij alle schermutselingen op de eerste rang.

Terug naar het voorstel. Ik herinner me een boeiende avond met schorsingen, debat en gedoe. Pers door de wandelgangen. Veel overleg in de kamers en natuurlijk op de rokersplaek bij de achteringang van het stadhuis. De fractie van Leefbaar wilde het voorstel steunen terwijl het college tegen was. Het argument om het niet te doen was dat het ruim honderdduizend euro zou kosten aan inkomstenderving. Wij vonden dat een acceptabel bedrag, ook omdat gratis parkeren een impuls voor de horeca en het nieuwe stadshart zou kunnen zijn.

In afwachting van de uitkomst van een overleg tijdens een schorsing zat een deel van de fractie in de fractiekamer. PvdA raadslid Martin Wiegertjes kwam de fractiekamer binnen en riep: "Weten jullie wel hoeveel arme ouderen we een maaltijd kunnen geven van anderhalve ton?" Dat leverde hem hoongelach op. Als iemand toch wist hoe je gemeenschapsgeld er doorheen kon jagen dan was het deze socialist wel, was het algemeen oordeel.

We zijn nu een paar jaar verder. Wiegertjes is geen raadslid meer, maar nog wel actief in de stad. Zijn Cinescope, een arthouse filmtheater waarvan hij voorzitter is, staat op het punt structurele subsidie te krijgen van anderhalve ton. Ondanks tegenvallende, nee: schandalig slechte bezoekersaantallen en een te optimistische toekomstvisie. Ik vraag me nu af hoeveel maaltijden deze kansloze onderneming nog moet kosten.